

tingets Kirkeudvalg i perioden 1998-2001 var dækkende.«

Der var dog en lille krølle vedrørende en enkelt besvarelse, men overordnet set var kirkeministerens orientering til Folketingets Kirkeudvalg dækkende. Derfor synes jeg, det er meget, meget besynderligt, at statsministeren nu siger, at det må fedtes af på tidligere ministre, når der ligger så præcise oplysninger, som også statsministeren har.

Så vil jeg godt spørge om den advokatundersøgelse: Vil det sige, at det så skal være praksis, at når vi har en redegørelse fra vores Rigsrevision, skal den fremover overtrumpes af sådan en advokatundersøgelse? Hvis der er noget, man ikke kan lide i sådan en undersøgelse, så sætter man bare en advokatundersøgelse på? Kan det være måden at gøre det på?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så har vi to medspørgere, der kan få ordet én gang. Den første er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Jeg noterer mig, at statsministeren sagde, at han ikke agtede at drage nogen forhastede konklusioner, men selvfølgelig ville afvente, at de ting, der nu bliver undersøgt, bliver færdigundersøgt.

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge statsministeren, om han er enig med mig i, at den besynderlige dræning af Fællesfondens kasse, som er begyndt under de to tidligere radikale kirkeministre, er det faktisk den nuværende kirkeminister, der – på eget lidt, må man vel sige, usædvanligt initiativ af en minister – efter et halvt år på ministertaburetten har bestilt en undersøgelse af.

Jeg vil i den forbindelse gerne spørge, om det er indgået i statsministerens overvejelser, at hvis man nu som led i den kalkunjagt på en minister, som Socialdemokratiet lægger op til, foretog en ofring af kirkeministeren, så kunne det faktisk betyde, at man aldrig kom til bunds i Kirkeministeriets økonomiske forhold.

Karen J. Klint (S):

Jeg har da lige lyst til at sige, at jeg aldrig deltager i nogen kalkunjagt, og jeg er også i denne sag meget opmærksom på, hvornår vi havde et regeringsskifte.

Det, jeg har lyst til at spørge statsministeren om, er: Hvis Kirkeudvalget i december 2002 ikke fik den fulde sandhed at vide fra en minister, er

det så ikke den nuværende ministers ansvar, for december 2002 ligger vel i den nuværende regerings tid?

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren: Hvad kommer den advokatundersøgelse, som nu iværksættes, til at omfatte? Der er jo to lag i det her. Det ene er, hvad der er sket i ministeriet, og det andet er mangelfulde eller forkerte svar, der er afgivet af ministeren til Folketinget.

Som jeg har forstået det, er Rigsrevisionens konklusioner, at hvis man ser på ministrene, så mener man ikke, at man kan rette kritik mod de to radikale kirkeministre, der var fra 1998-2001, af orienteringen og besvarelserne til Folketinget, hvorimod der er gentagen kritik af den nuværende kirkeministers besvarelser til Folketinget. Hvordan vil statsministeren sikre, at en advokatundersøgelse inddrager ministeren og ikke kun embedsapparatet?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så får statsministeren ordet, har lidt udvidet talletid, for der har været mange medspørgere. Værsgo.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Jesper Langballe, at i sagen vedrørende Fællesfonden er det jo faktisk kirkeministeren, der har taget et initiativ selv og sat en undersøgelse i gang, hvilket jo også kun understreger, at kirkeministeren selv har haft en stærk interesse i at få klarlagt forholdene omkring, hvad der er foregået i Kirkeministeriet.

Kl. 12.30

Så med hensyn til orienteringen af Folketinget:

Jeg kender ikke til baggrunden for de svar, der er afgivet; det vil jeg slet ikke komme ind på; det er jo bl.a. det, der skal klarlægges i advokatundersøgelsen. Men jeg må sige til hr. Ole Stavad, at jeg i øvrigt ikke har noget kendskab til, hvorledes advokatundersøgelsen bliver tilrettelagt, eller hvad kommissoriet for den er.

Jeg vil da gerne understrege over for fru Karen Klint, at under alle omstændigheder er det jo altid sådan, at det er ministeren, der har det politiske ansvar for de svar, der afgives til Folketinget, men i vurderingen af karakteren af de svar, er det jo ikke ligegyldigt, hvilke oplysninger ministeren rent faktisk har været i besiddelse af, og